

האם לסייע על הנס ? האם מותר להתפלל שיקלה לי נס?

כט **משרשי המצויה.** לפ"ז שמעו היו התש
ברוך הוא מושגית בפרטן בני אדם וודע כל
מעשיהם, וכל אשר קונה לך טוב או רע
בגבורתו בקמץתו, ולפי זה נזכרן או חווין.
וקענין שאמרו זכרם לברך (חוין ג. ס.)
איין אדם נזק אבענו מלמטה אלא אם כן
מכירין עליי מלמעלה, אף על פי כן צריך
האריך לשמר עצמו מן המקדים הנזינים
בשולם. כי הכל ברא עולמו ובנו על
ט יסודות עמודי השם, וכן שתורת האש
שורפת והפיכם מבכין כלתבה. וכמו כן מיבב
השבע, שאם פול אבן גדרה על רושיש
שתרצחן את מהו, או אם יפול הארון מראש
הגב הבהיר אליו שמיות, והוא ברוך הוא
חנן גנותם בני אדם וזכה ביטל פער. בינתו
בעלה דעת, לשמר הגורן מכל פער.
שיגרים, הפשג ווגה, בתרוך גלגל יוסרות,
וזהמה יונגים ויפעלם בס פעלותם. ואחר שהאל
שעבד גורף האלים לטבע, כי כן חיבך תקומו
ט מעד שהוא בעל חמד צורו ולפניך מן
המקורה, כי הטענו שהוא מסור קידוע עיטה
עלווה עליי אם לא יsharp ממנה, ואנכם דמי
את מקני אדם אשר הרל חפוץ ביך ים, לרבות
חסידותם רצקנות נפשם ברכוביו בז' ודו.
המה החקידות האגדות ונקורות ורומבה
שם קמו האבות האגדות ונקורות ורומבה
מן הקב"ים שחיי אחריהם. כמו דציאן חנינה
מיישאל עזירה ורומיחים. שפער האל משלב
בידיהם, ובתחלה נטה הטענה עדין עליהם
ט ובסוכן לגל התעלמות נפשם נפקה הוה, שחיי
הם אגדותם על הטענה, ואיש רצענו נאברהם
אבירנו שהפלילתו לבכשן. האש ולא הזק
ואפרעת (צל ושלשת) החסידות רגנורות
שמשו אותם לגאות נזקן קירוקן ושעורה
ראשהון לא אהיהך ורב קני אדם נחתם
לא זכו אל העמלה הקדולה הוחת, ועל
חצונו הטענה, לשמר משגנונינו ובקומונינו,
בל כל יקרינו פורת בקשיעותנו, ולא נספה
נסותנו על ספק הפס. ואקרו זכרום לברכה
ט (收拾. לב.), שקל הסופר על הפס אין עוני
לו נס, ועל מדריך הזה פראה ר' עזניין
הבחובים בכל מוקם, כי גם דרכיהם ישאל
מלוחמת מצוח על פי השם. קרי עזניין כל ענינם
מלחמתם ומגניהם עצמן ועישין כל ענינם
באל סקמו דברי השם גבורין, וכן ואו
לעשות לפי העזניין שצרכי ואשר לא יכול עלי
האמת מודיע לא יודה בונה.

๖๕ הַחִזְרֵנָה כְּלֵין

ומלצות שאיננו בראשותו, יוציאו נ' כ' על טהון ונמו'ר
למה'ס נקחט'לן למל' חטילו על דצ'ר
סנחו', לה' יט' יוכלה ביז'ו' וכורטומו נקאנטיס
סנדער-קסו', כי חטילו טהון לו' סת' כנסנו הנטה
כדי סעוד' לחאת וולומר מס' הוכן למחר כרי' כו'ה
מקפני למןנס (יבמות ס'ג'), כ'ג' נקחט'לן למל'
טיין לו' מזונות בסותם למל' ידו' לוחטן ממוח' טיט
ביז'ו', לו' יכול נסאנט'לן הא' נדרו' ניקוב, וכמ'ג'ט
דוד פ'ס' (מס'טיטס ס') סבז' לנו' מזרת מל' וסומ'
הסונטה חדס', כלומר כתהון לנו' יוכלו' לוייטען
ע'מאנ'ו בדרכ' קענונג והזועטט קו'ה זום', זו סנס
גע' פזורה מל' , כי כטענימטו יוכלי'ס נא' שיע'ע
ע'מאנ'ו בדרכ' קענונג, לה' נא' קאנט' מא' צייפט'ט' לנו'
נסלומה וטיעזער פטו' מא'נק' :

Digitized by srujanika@gmail.com

נו. אֵד גָּנָא, לועל אל יעמוד אַרְטָבָטְקָוָם סְבָה וַיַּאֲמֵר שְׁעִזָּוָן לוֹ נָסָרָא לֹא יַעֲשֶׂל לוֹ נָסָם, וְאֵם עַשְׁׂוֹן לוֹ נָסָמָן בְּנֵי מִצְרָיִם לוֹ מִצְרָיִם, אֵד חָנָן, מָאִ קְרָיאָה, קְמָנָתִי מִכְלָה הַחֲדָרִים וּמִכְלָה הַאֲתָאָה] (שָׁבָת ל' ב' א').

108 *syn*

5 מלך מֶה - טַנְכָּלָה.

סִטְוֹרָה בְּכָמָה «קְמוֹמָה וְסִתְרָה» נָמָה טוֹבָה לְפָנָן וְסִמְקָרִים כְּעֵנִין
בְּגַלְגָּל (דָּבָרִים כ' 3) וְעַטִּית מִזְבֵּחַ וּכְרָא (שָׁמָות י' 3) וְחַסֵּס גַּם חַלְלָה רַיִשׁ מִפְחָמָה צִוְיוֹן
וּכְרָא. וְסִלְתָּה סְטוּלִים זְרוֹלָמָס - דָּבָרִים כ' מוֹ טִיבָּה. וְכָבֵר סְמָלָר בְּפָנוֹקָטָה בְּהַמִּלְנִיה.

הסימניות מזה הקיטור לסכ' לנו ציירנו צכל מה טפסת על הסלעים יעקב האג' לנו נסכל נמי' גלי' ניד עטיו סבוטס וסמתען חומו צומטן סלע טפל עליו בס' עדר�. וספוקן לאגדנאותה כ"ה' מיל' האג'נו עפה'ם הסתגלותם כי' וול', כל מעשי'ו עשתנותו' מקודחות 40 עלא. פ' פיקוד הלהי' כה' טינ' ומליל' לנו ונדכ' ציעוכ' רק תוכ' כי' הנם כ' נכל' עליו נטעיד על סלעמו

י'יבן שנאמר עז כי היה זה כדרך שהמלכות עשו בראם למלחמה, כי עתה hei מוגנים ליכנס לאarity ולבא במלחמה עם מלכי אדרומי אשר עברו הירדן ועם השאר כלם, כמו שאמר גוסטינוס אנהון אל המקומות אשר אמר הר' י' זיהו משה והנשאים צריכין לודעת מספר החלץ צבא המלחמה, וכן מספר כל שבת ושבט ומטה יפקוד עליו בערובות וואב²² במערבות המלחמה, כי התהה לא חסמנן על הנס. שידיעון אחד אלף²³, וזה טעם כל יצא צבא בישראל, כי הטעון מוגן מלחמה עשו

卷之三十三

רְגָנָן

לגה ומומריס על הנמים צמונכה ונפוריוס קודס על הכל וכו' ומוס ל' מהאיו.ין מחריזין מוטו[טור] וע"ג כי מרפ"ב ומ"מ יוכל נמאותו כוחך שחר סרמן וויחמר סרמן הו יטעה לנו נמים כמו שטעה בזימיט הכס וכו' והלי נחוג[כל דן]:
שיכון קת' ג' הא' ס' מ' קד'

הוּא אֲמַתְּךָ כִּי תֵּרֶא וְאַתָּה תֵּרֶא

בנה ביחס בבחלה והובן קדרוך של מזונו והראtan ביפויו וסתומו באקון . והג' לבא"ר הוא צפוי לטעם נברך ט"ס כבנה ביחס בבחלה, הרוי לא יהי' בבחלה' רוק יהי' של אס וגס ט' ובוין קדרוך הויל' לטעמי ובעון אותו בבחלה אז גואה רבאן ברוטס ט'ס הדעתם בסוכחה מספר טני דוחלה יהי' נבנה הבהא'ק ט'ס סלטן ואח'ב יהי' כוון טו' יהי' באש: לבך, סרויק ות הייסב בעטח החטלה רוחל' אונ סבקאים בנה ביטך בבחלה ט' אופם ואח'ב ובוין פרען טנו' גל זיך ים' אל סכונן ודראי בוניינו זוזיק ואס' 1

256. תְּמִימָה וְתַּקְלִילָה כְּפָרָה וְתַּקְדִּישָׁה

בעיני זיימא באוצרת קדושת חנוכה, ודרשי ביתוס הנס של החיים הראשון, שהנה מושארת מעת השמן כדי חסיג' שוח לא זכי' מא' אפשרות של נס על לא דביך, כי זה נאסר ריק בעינן נס שיעיר' ביביא' שיער' מוגבל הוא מכך של שליחיות עלי' ה' בח בשאר ודם, אבל בנוס שנעשה בלא ברורה נביא' ריק מרשותה עלי'את ה' ז' מוקבר לחדוש יש מאין, אטטן עילא'ה ומיליהה הוא מפיזה של שמן וית', שאמ' הא' כל שמן כלו, והונדשה ביראה איזה ה' בבל שמן זית, ושיטות רשי' מבותח' בט' בתיחסים שירדו בטעמי, שלא עיי' יס' כד' זיהו'ם שם, והיא משומן עדי' נס ביראה אהנית היה ואינם בכלל וחיטים כלל, ולא צרך קרא דמושביכים למעטם, דוחה בקבוקיות שואר מינין, והע' און ה' שמן זית, והיית חביבה להשאי' מעת, ועיב' היה הנס גם ביום ראשון נגרם לקביעות שמנונה ימים.

538, 2.0 - 2.1 112.1%

14. והברכה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה מורה שאחננו מבקשים

מן השם מכל מקום לאחר שלא היה התרגשות שינוי סדרי בראשית. על נשים. כאשר לא מצד השתנות סדרי בראשית ראשיים להחטף תמיד. וכך אנחנו מברכים שעשה נשים בחנוכה ובפורים שתיתעורר נסائم כאשר גם עכשו כמו שמזכירין שעשה נסائم לאבותינו בזמן הזה. וכך בנותה מי שעשה נסائم בשבת שמברכין אין אנו אומרים בלשון מי שעשה נסائم לאבותינו ויגאל אותם הוא יעשה לנו נסائم ויגאלנו, כי אין ראשיים להחטף על נסائم כאשר שנעשו במצרים ואנתנו מבקשים רק מי שעשה או הנשים יגאל אותן גם עכשו מצד החקרבות הקץ של בעתה וכמו שאמרנו שבשביל ישראל מצד שמסר לנו התחדשות הזומנים יש יכולת לחדש הזמן ושיהיה בעתה ובקורב ויגאל אותן:

והברכה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם
בזמן זהה מורה שאחנו מבקשים
שיעשה לנו גם עכשו נסים כאלה כמו שעשה
לאבותינו בימים ההם. ועל נסים בשני סדרי
בראשית אין אדם רשאי להתפלל כדאיთא
(שם ל'ב) שמנצין לו מזכירותו ואסור ליהנות
מעשה נסים כמו שאמרו (תענית ציד:) לא
תיזבנן דמעשה נסים הוא. וחזקיהו שהתפלל
על נסים שאמר אני ישן על מטהי ואתה
עושה נסים (אייכה כהה ד. ט"ז) ולא רצה ללחום
וליהיות מלובש בדרך הטבע הוא גם כן לפיק
שראה שאין דודו וראי לך שהעולם נידון
אתך ורוכך ורוכבא בירוא ישראל לא תיו או
כראוי, וכמו

וכמו כן בחנוכה לא היה נראה כל כך השתוות סדרי בראשית, כי היה התחלה הנס על ידי מלחמה והיו יכולם גם כן לקרב הדבר אל השכל אף שנפלו גבורים בידי חלשים ורכבים ביד מעטים יכול להיות מצד ישראלי הלו כבמיסירות נפשם ונחרצוו להירוג על קידוש השם והיונים לא מסרו נפשם ולכך גבו החסmonoאים. וכదומה ענינים שיוכן להיות במלחמה לפניםיהם שיתגבר החילש על הגיבור. ואף רבאתם היו התשועות והנסים והנפלאות

היכן יתגלו מקרים אלה?

נמצינו למדים, גם אם תולך המנוחה במשן תהור שהוא כולל גיל אלוי ניימן עדין לא יהיה בכח הידור שלם, בשל העדר היסוד הטבעי של שמן הזית מהshan הדולק, מפני שימושותיו הקיצ'וד הטבלי, שעוצם גדרו וחישובתו מובלטים בסיס של היום והראשון, אלא גם הוא יירד מן השמיים, גם הוא יצירה אלהית, אלא שימושותה בו בטבע המידה והלאהית האידיאלית העלינונה בשורשי הוויטו בכםיה, מנען פנימי, ומכוונתו להעמדתו דוקא בנושאי תהליכי העולמיים כבסיס איתן, אשר על גבי גופו תשתיותיו תחולל ההנenga האלהית את הנזעת הצמיחה וההתעלות ההשתלמיות, המועממת במשמעותו האחדותיים העלינים. תגבורות שיפעת המידה האלהית הבעלתי מגובלת איננה באלה כדי להנוק את הטבע המוצומץ על מנת לרשט את מקומו, אלא אדרבה, מקיימת היא אותן ומוחלטת בו ועל גבי את הנזעת הייצרה וההתעלמות. וזה גדורו של הידור השלם.

מִזְרָחַתּוֹ וְמִבְּנֵי-עֲמָלֵךְ, וְמִבְּנֵי-עֲמָלֵךְ

הַרְעָא (א) ה' ימי מילוי. בוטול סכיה נטנה מהלכת קגנושה ח' י"ט רק קקנוש
ב' נסח קגנושה ח' ימייס כיוון דבצממן סכקה ט'. צו כדי נסח דילוק ליל' ח'
גמיה פולג נטנה סה מהל' נז' ימייס ותי' ב' מירלויס ע' ט' וועל' כוונת ק' דילוק לנו
דומ' מז' נסח דילוק. כן ויה' ט' לרבותינו לאוכיר דרכ' זו כדי סדרה נסח מה
טמנת בול' כלהוזון ול' ג' מתרן לדלפה רענ. להנו רוחין טנס בלילה כליה זונה טיס זם
דמל'ינו מספר חז'וסר על פסוק מס' יט' ליל'
כברית טמץ כויה יט' טוותך סה ליטן נרכס
הLING. כמה טיס כבד צב' צב' צב' וט' טוותך דרכ' דרכ' זט' מותנטן לו כויה יט'
ט' מותנטן זט' כבד ריקון לן סיירקו בכל'
לטנטנות צב'ים מהס' פ' כ' נויה כהן דטל'ן
בדלק כל מס טס'. בלילה כליה זונה טיס
מקוס נס' למול' נל' צוס דבך היל' ותול'
דנס צב' גראחן נסח'יז ממה טט' רמי'ו
לא וממגנס סטהי' וועל' מז'ומו סטהי' צב'ה
סכל' צב'ע' זנס סה לארכובון מז'ומו ויה' ט'
ריה'יו טנס בלילה כלהוזון נסח' זנס :

והנה בספר קדושת לוי (חוש להנאה) וקדוק
למה בתנוכה ובפורים מברכין שעשה
נסים ואין מברכין ברכה זו בפסח שנעשה בו
גם כן נס. אכן יש הפרש בין נס מצרים לנסי
הנוכחה ופורים דכל נס מצרים היה חוץ לדודך
הטבע והיה שינוי סדרי בראשית ממש בכל
העشر מכות וגם מה שבאו רך על המצריים
ולא על ישראל שמאז הטבע שכבהה מכיה
בעולם נוגע לכל. ובכאן הופרשו ישראל
לגמרי ובפרט במקצת בכורות שכרגע אחד
מתו בקדוק רך מי שהיה בכור מצרי. וכמו
כן בקריעת ים סוף שהיה מפוזר השתוות
סדרי בראשית לעשותות מן ים יבשה. וזה רך
 לישראל ותיכף כשבאו המצרים בתוכו שבו
הימים ונטבעו בתוכו שאו החוז כל האומות
על הנס כמו שנאמר (שמות טז, י"ז) שמעו
עםם ירונן.

אמנם בחונכה ופורים היו הנשים מלבושות
בטבע ובלא שינוי סדרי בראשית.
ובפורים היה דרך הטבע גמור שבשביל
שהמלכה הייתה מישואל ועמדו לבקש על
עמה עשה המלך רצונה וצוה להרוג את
שוראי ירושאל

שונאי ישוא. ואף שבאמת היה נסן
ונפלאות של ה' יתברך מתחילה ועד סוף. כי
תיקף מעשה ושתי שכנוס באחשורוש וווח
/, שיטות כזה שיחופץ לעשות נבלה כזאת בפני
שרים שישבו אצלו ומצד שלא רצחה
למלאות השיטות שלו יהרוג את אשתו
המלךה. גם אחר כך במעשה אסתור שיתורצה
מלך גדול ליקח אשה שלא ידע מולדותה
ועמה. וגם אחר כך במעשה בגנות ותרש
שליח הקב"ה הרפואה קודם למכה. גם
בליליה ההוא נודדה שנת המלך וכל שאר
המעשים שהיו שם. אבל מכל מקום לא היה
נראה בחוש לשנתות סודי בראשית.